

Có theo kiểu chữ (chiết t) đó mà nói thì ta có bao nhiêu thú vị để mà suy gẫm.

Một anh Phết t sau một tai nạn dập nát thân thể đã được ghép lại chi c chân mới lấy đi hài c a một người hi n xác.

Không bỏ tàn tật, anh mong l m, nh ng đêm đêm nhìn lại cái chân ngo i lại kia, anh c rùng mình và nghĩ đến người n m d i m .

Một ngày, nh m ch u không th u, anh ch y lên chùa thăm s ph là một thi n s và k l i n i s c a mình.

Và hoà th ng nhìn anh r i m m c i:

- Con th y s cái chân đó vì cho r ng nó không ph i là c a con, nh ng th h i, cái-chân-x a-g -theo-con-t -bé có đúng là c a con không ?

Truy n k r ng anh Phết t t đó ng ngon, h t s .

Và tôi t lúc bi t đ c câu chuy n này cũng th y mình ít nhi u an l c h n x a.

Tôi đã hi u ch C A m t cách chu đáo h n, th m thía h n.

R i cũng t đó, tôi nghi m ra m t đ i u r ng đ i nhi u lúc ch m t ch thôi cũng là m t tr i suy t .

Chi u nay, m t người Phết t g i tôi cái link đ đ c bài vi t c a m t người tr ch ng bi t trong hay ngoài n c.

H nói thích bài đó, khen hay và gi i thi u cho tôi. T a đ bài vi t đó là Tình L . Thi t l , đ c h t bài, nh ng tôi không hi u gì h t. Lòng tôi đã b cái t a đ Tình L kia nứ kéo ngay t phút đ u. Nói chính xác, tôi đã bàng hoàng, ng n ng ch vì m t ch L kia thôi. Nào ph i ch có tình m i l .

Có gì trên đ i này l i không b l ch .

Nhìn quanh ta, r i thì c th gi i, hình nh ch ng gì là tr n v n h t. Đây nhé, có ai trên đ i này dám nh n đ i mình là viên mãn đâu. C m t qu c gia cũng th .

Nhi u k *giàu* mà không *sang*, b i h ch *phú* mà không *quý*.

Ti n b c r ng r nh mà ki u xài ti n thì ng i không vô, đó là *giàu* mà không *sang*, *phú* nh ng ch a *quý* .

Nhìn xa m t chút, n c Tàu bây gi có bi t bao t phú, nh ng m t xã h i nghèo nàn nhân v n sau m y ch c năm C ng S n thì khó mà ki m ra m t ng i th t s phú quý.

Dám b c tri u M kim mua m t con chó ngao Tây T ng v cung ph ng nh đ ng sinh thành, nh ng đ h dám b ra m t ph n trăm s ti n đó đ làm t thi n.

Đáng ng i là Vi t Nam bây gi cũng có r t nhi u k ch *phú* mà không *quý* nh th . Tôi mu n g i đó là m t tr ng h p L : L làng, d dang...

R i đ n ch An L c.

Biết bao người trên đời này ngó ngon lành vậy, nhưng thiét ra họ chỉ để cAn (yên) mà chực gì
đợi c. Lc.

Nhà cửa ын đời, thu nhập ын đời, sức khỏe ын đời, kẻ c gia đo cũng ын đời, nhưng li u
lòng họ có được vui không.

Tôi từng nói rồi, nhiều khi có chuyện đời lo toan còn đsng họ n là nhưng ngày tháng nhàn c
vô v, không được không ngt.

Viết đến đây tôi chợt nhớ đến mấy bài báo online gần đây nói về làn sóng thực phẩm đc h
cà Trung Quốc và Việt Nam đang được xuất khẩu tưng thì càng thêm thía ch L này.

Nhiều món trong đó là thực phẩm khoái khẩu của người mình, nhưng ngon mà chng lành.

Không phải món nào ngon thì cũng lành.
Cũng như nhiều người tuy d thng mà cũng đáng sợ vậy.

Hai chế độ lành t đó không phải dễ dùng.

Ngay đến mấy chế độ t ph b n như Phúc Đc cũng khó mà tìm được chế dùng.

Nhiều kẻ đời nay chỉ có phúc mà không có đc.

Người học A-TĐ-Đàm thng thích nói chuyện nên khó chấp nhận đi u tôi đang viết.

Một cách nôm na, tôi hiểu Đc ở đây là nhưng để c tánh hàm dng nhân cách cá mình.

Một người tôi n tay làm một hai chuyện giúp đỡ kẻ khác không sánh được một người tôi thì ngày làm gì cũng biết nghĩ về kẻ khác.

Phúc thì ai cũng làm được, nhưng Đức thì phải là kẻ có tâm cơ.

Tôi không như là Lão T hay Trang T đã có câu nói này:

Người tôi nay quy n cao t c trng đ n m y cũng chỉ là hàng quý nhân chỉ không phải bậc đĩ nhân như tôi tr c.

Có theo kiểu chỉ chỉ (chiết t) đó mà nói thì ta có bao điều thú vị để mà suy g m.

Như thánh nhân chỉ có *Đau* mà không *Kh*, phạm phu như u khi *Thông* nhưng chỉ a chỉ c đã *M inh*

,
Gi i
nhưng chỉ a chỉ c đã
Thoát, Tình
không h n là đi v i
Yêu
, tôi còn muốn nói là
Sung
chỉ a chỉ c đã
S ng
, nhưng thôi !

Chỉ chỉ ng đó cũng để m i tay mòn búa r i, chỉ mong người đĩ như để c bài học Chính Danh c a thầy Kh ng để mà s ng tr n v n ngoài đĩ, trong đĩ o. Thì còn gì h n để c n a. Mong thay !

(Assam, 4/20/10).